

Kjøbenhavn 31/1 = 88

Kjære Grieg!

Hjemkommen fra Paris
hvor jeg havde opholdt
mig nogle Dage for at
se til min stakkels
Duster, som har været
og fremdeles er alvorlig
Syg, maatte jeg strax
gaa over i Theatret
for at holde Prøve
paa Carmen som jeg
skulde dirigere samme
Aften. Derfor kunde jeg

ikke paa staaende
Fod bevare Dit Brev.
Angaaende Dit Spørgs-
maal kan jeg meddele, at
Komiteen for Musikfesten
af mange og forskjellig-
artede Grunde holder
paa, at man ved denne
Leilighed ikke gaar u-
denfor Skandinavien,
hverken for Solister,
Dirigenter eller andre
Medvirkninger. Jeg ved, ^{særlig}
at en berømt Udøvelig
undertraandus har yttret
Lyst til at deltage - ikke
blot som Tilhører - men

Da man ved, at Fremmedes
aktive Medvirken vilde
føre os væk fra den oprin-
delige Plan: en helt iøjeblikkelig
nordisk Musikfest saa har
man anset det for rigtigt
udelukkende at holde sig
til de tre nordiske Riger.
Du er saa venlig at forlan-
ge min Mening og jeg
tror, at Du gjør det i
at akceptere Komiteens
Indbydelse, som vi gaa
ud paa, at Du enten
selv spiller din Concert
med Bistand af en af Dig
valgt Dirigent, - har Du
Bryd for mig saa staar
jeg til Din Tjeneste, -

eller at Fru Nissen,
som alligevel kommer
for at spille Sinding's
Kvintet, spiller den og
du dirigerer. Dermed
vil du blive opfordret
til at dirigere "den
Bjergtagne". Man
har anmodet mig om
at forespørge hvorvidt
du ønsker Lammers
eller Simonsen som
Solist i dette Stykke.
Da Simonsen er beskaf-
tiget i flere af de andre
Stager, saa vilde Lammers
maaſke være Manden.

Han gjorde et overmaade
heldigt Indtryk da han
for et Aar siden op=
traadte her, og har jo
desuden i høiere Grad
Nyhedens Interesse end
Simonsen. Jy anser
det ogsaa som givet at
Du bliver opfordret
til at spille Din Sonate
i Kammermusikeoncerten.

— I Dit forerige
Brev ytrede Du Lyst
til at faa Bergljot frem,
men Programmet var da
allerede færdigt og vedtaget,
og desuden vilde det have

sine Vanskeligheder at
finde et andet Stykke af
Heise, hvis „Bergliot“ du
vistnok har seet opført
paa Programmet. —

Hvorfor udelade
Ole Olsen? saa spør-
ger du. Den uden
Exempel skamløse Hum-
bug, som han drev under
sit Ophold her ifjor, i
Forbindelse med det tarve-
lige Indtryk han kunst-
neriske Præstationer
gjorde, er vel nærmest
Skyld i at man ikke
har fundet sig foranledi-

get til at tage ham med.
En eneste Gang blev hans
Navn nævnt i et af Lomi-
temøderne, man trak paa
Skulderne med et medlidende
Smil. Voila tout. Som
Du ved er jeg ingen Be-
undrer af Kunstneren(?)
Ole Olsen. Det er muligt
at det er min Feil; at jeg
saarer Betingelserne for
at forstaa hans Frembrin-
gelse, men et er sikkert,
for Mennesket(?) Ole
Olsen har jeg baade Res-
pekt og Grund til at have
Afsky og Had. Han har
opført sig som en Slyngel

ligeover for mig. Han er
Skyld i at jeg har tabt
en af de Venner jeg satte
høist og holdt mest af, jeg
minner ~~jeg minde~~ Karl
Hals, og dette kan jeg
vanskeligt tilgive ham.
Men alligevel, det er
ikke et Gieblitz faldet mig
ind at modarbejde ham;
jeg havde uden Protest ladet
ham passere, dersom han
hadde haft Stemsningen
for sig.

Det er foristkrækkeligt!
Nu har jeg allerede tabt
let mange Sider og er
endnu ikke kommet

til at takke Dig for de
tilsendte Compositioner,
at sige Dig med hvilken
glæde og Interesse jeg har
læst „Bergljot, hvor jeg
elsker og beundrer Dig,
hvor jeg er glad og
stolt over at kalde
mig Din Ven

Landry

Skriv endelig strax!

Hils Din Hustru, bed hende
ikke være vred paa mig for
min Tausked, sig hende at
jeg gaar fuldstoppet af gode For-
sætter.

Hils Dit
Thorakam! Sinding!